

DATUM: 18/04/2025

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ إِلَّا مَنْ أَتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ.
وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:
إِنَّ اللَّهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُورِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَلَكِنْ يَنْظُرُ
إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ.

EEN ZUIVER HART

Beste moslims!

In de āyah die ik heb geciteerd, zegt Allah: "Op die Dag zal bezit geen voordeel bieden, noch kinderen; behalve wie tot Allah komt met een zuiver hart."¹ In de ḥadīth die ik heb gelezen, zei de Boodschapper van Allah (s.a.w): "Voorwaar, Allah kijkt niet naar jullie uiterlijkheden en jullie bezittingen, maar Hij kijkt naar jullie harten en jullie daden."²

Dierbare broeders en zusters!

Onze geliefde Profeet (s.a.w) sprak over het belang van het hart en zei: "Weet goed! In het lichaam is er een stukje vlees; als het goed, oprecht en gezond is, dan is het hele lichaam goed, oprecht en gezond. Maar als het bedorven is, dan is het hele lichaam bedorven. Weet goed! Dat is het hart."³ Laten we ons zo kostbare hart niet opofferen aan de vergankelijke en tijdelijke genoegens van deze wereld. Laten we niet in achteloosheid vervallen en dronken worden van het wereldse leven. Laten we onze innerlijke wereld, ons hart en onze ziel, niet prijsgeven aan de duivel. Laten we onze harten niet verduisteren door onder te dompelen in een zee van zonden.

Beste moslims!

Ik sluit mijn preek af met de ḥadīth van de Profeet (s.a.w): "Wanneer een gelovige een zonde begaat, ontstaat er een zwarte vlek op zijn hart. Als hij die zonde onmiddellijk verlaat en berouw toont

en vergeving vraagt, wordt zijn hart gepolijst en keert het terug naar zijn oorspronkelijke glans. Maar als hij hiermee doorgaat en blijft zondigen, nemen de zwarte vlekken toe totdat zijn hele hart bedekt wordt. Dit is de toestand waarover de Verhevene zegt: 'Maar nee! Hun harten zijn bedekt vanwege wat zij (aan zonden) hebben verricht.'"⁴

Hollanda Diyanet Vakfı

¹ Şuarâ, 26/88-89.

² Müslim, Birr, 34.

³ Buhârî, Îmân, 39.

⁴ Tirmizî, Tefsîr, 83; İbn-i Mâce, Zühd, 29; Ahmed, 2/297.